

(حاجی نا اصفهان)

حاجی بابا

هیئت رمانهای اس
که در سال هزار و هشتاد
و بیست و سه میلادی هلم میر میر
(کی از ادمای فاضل انگلستان که اسم مشایگری
و این سهارت دولت انگلیس دوعهد - اطاعت حاقان معهد و
فناخواسته قاحار و راهله مرقده با بران آمده بود) بوشه شده لحق درس
رسانه عکس خروج اخلاق و آداب و عادات بریتانیا .

۱ - کوئنین اسلوی رسیم نموده . مختصری ارشح حا
مصنف و تصریح + اوصی سامی که در این
رساله ناتاره دکر شده در حقیقت
حله سوم سمت سگارش

دیرفه

* * *

۲ - حقوق و اصول حاجی نایا مع حق توجه حله سه هزار خموده -

حله قیمت

حله	...
سو حله	...
سه حله کامل	...

حس الامر مؤبد الاسلام در موضع جدی مبنی کلکته
خدیجه طبع در آمد ربیع الثانی سال هزار و سبعاد و هجر

غلط نامه

صحیح	غلط	سرط	صحیح
زدن	ردن	۲	۴۶
اونتی	الوقتی	۷	۴۶
مداوای	مدافی	۱۳	۴۲
نشسته	نه نشته	۱۴	۶۳
داشت	دشت	۳	۶۶
که من بز	که بز	۲۵	۷۲
مورثان	وارثان	۲۰	۷۲
بزر	برز	۲	۹۶
بزر	برز	۱۰	۹۶
طلبی	طلی	۲	۱۱۲
خواجه	خارجه	۲۶	۱۱۷
بزبان	برزان	۱۲	۱۱۸
بلعند	بلعوان	۲۴	۱۲۴
که با هر	که هر	۶	۱۳۱
ناخوشی ملی و عصب	ناخوشی ایشانز	۱۹	۱۵۰
قسمهای ملی و عصب به پند	قسمهای ملی و عصب به پند	۲۰	۱۵۰
حاضرین	حاضر	۲۶	۱۶۶

۲۷۰) تصریح

به تصدیق ارباب درایت، و تجربیات مبصرین هر قوم و ملت، نمودن
مجموعه عکس اخلاق و عادات بلک شرذمه و هیئت، جز به تکارش رمانهای
صحیح بروطبق حقیقت از حیز امکان بیرون است، و نیز برای اصلاح و فاسد
اخلاقی بلک ملت، بہتر از بیانات مدادقه رمان متصور نمیباشد. این است که از
دو قرن بین طرف ادبای فرنگ که مصالح اخلاق نوع شناخته شده
عنان نوجه را بدین صوب معطوف داشته، یعنی خات خامه را در این میدان
بجولان آورده‌اند، و میتوان تسامیم نمود. که تهذیب اخلاق موجوده اروپا
پیشترش تبعیجه افکار ادبی، و اثرخامه اربابان قلم و رمان نویسان آن قوم (که
عکس اخلاق عامه حزء ام کلاً از زشت و زیبایند) میباشد
آنچه را تاریخ بنا شان میدهد. رمان نویسی از افکار حکای قدم و
اشغال ادبای ازمنه سابقه است، و نمیتوان گفت تاریخ زائیده رمانست، و با
رمان مولود از تاریخ، یعنی باندازه زمان بروز و تاریخ ظهورشان مفترن ووضع
درآمدشان نزدیک بهم است. که بسیاری از آب و رنگ رمان مخلوط در
تواریخ ملل قدیم و نیز بالعکس شده‌است، قبل از آنکه رمان نویسی در اروپا
بین وضع موجوده شایع گردد، یعنی از تاریخ محزی شود، در فارسی
و هری این فن شریف رونق بسرا داشته است، احسانیکه اروپا بیان بدین
فن دارد، همانا تکمیل آن است. که الحق با آسان عروجش رسانیده‌اند
رمان برای اصلاح اخلاق بلک قوم و ملت نزدگان آله است، و برای
کسب اطلاع از عادات و رسوم بلک امت آئینه روشن تو از رمان به نظر
نمیرسد، این نکته را نیز باید دانست که رمان فارسی که عکس مجموعه عادات
اپسان را ظاهر دارد، برای اهالی اروپا همان قدر مفید نواند بود، که
کسب اطلاع از اخلاق لبرانیه توانند نمود، ولی غرض بالاصله رمان، که

اصلاح مفاسد اخلاقیه مایه است از او حاصل نتواند شد، چه هر قوم و ملت را اخلاق و عادات متفاوت است. و همین قسم میباشد و مانهای فرنگی برای ملت ایرانیه که جز کسب اطلاع از عادات و اخلاق فرنگان بالا صاله اصلاح مفاسد اخلاقیه ملی را نتواند نمود، و علت همان است، که ادبای هر قوم و ملت بمقتضای عادات قومی خود رمان مینوایند. محسنات عادات و اخلاق اقوام را تهاین بسیار، و عرب اخلاقی شان نیز مختلف است، چه بسیار درست و آداب است که در قومی مددوح و در قوم دیگر مذموم شناخته میشود، لذا میتوان گفت که بهترین مصلح مفاسد اخلاق یک قوم، و نیکو توین معدل مراسم یک ملت. همان رمایست که حکای و دانایان و ادباییه قوم بزیان ملی نگاشته، و جزئیات و کلیات عادات و رسوم آن ملت را با زبان شیرین، و الفاظ ساده نمکی مجسم نمایند. تا فیح و حسن اخلاق و عادات خود بخود در ضمن بیان بدون اشاره و نصریح برآن نقش بند دل کردد. و اثرات مقصوره را بلا مؤثر خارجی در فلب و دل جای دهد.

با این همه نمیتوان منکر فوائد ترجمه رمانهای شد که حکای بزرگ برای اصلاح اخلاق و نمایل مراسم نوع اساف نوشته‌اند، چه ایناء بشر در بسیاری از عادات و اخلاق و مراسم اعم از نیک و بد و قبیح و حسن با پکیدیگر شرکت دارند، ولی در مخصوصات عادیه و مرسمات قومیه لازم است که حکای و دانایان و ادبای آن قوم و ملت در نگارش رمانهای صحیح بزیان قومی خود اقدام نمایند

نگارنده را عقیده این است که فرش هم یکی از اقوام و ملل اجنبیه در قوم و ملت دیگر حصه از عمر خویش را گذراند. باز هم به جزئیات عادات و رسوم آن قوم و ملت واقعیت تامه حاصل نتواند نمود، که عکس جموعه عادات و اخلاق مکنونه، و آداب و مراسم مستوره آنها را جنایجه عامه آن قوم از آن متلذذ شوند، و متبه گردند، و به صداقت حکم کنند، جلوه‌گر سازد: بس حکای و ادبای ابراه راست که در تعدل مراسم و

تصویب اخلاق ملی تا میتواند به نگارش و ملایم جدید بخداش و سیاست خود اقدام فرموده توک ترجمه رمانهای فرنگ را نمایند که حصول تیجه مطلوبه از ترجمه رمانهای اخنیه اقرب بعثصود نیست

باين مناسبات میتوان تصدیق نمود که این رمان که به (حاجی بابا) موسوم است بهترین رمانهای فارسی میباشد . که درین صدی نگاشته شده ، چه نشانه جمع عادات و رسوم و آداب و اخلاق ایرانیان را با بیانی بسیار شیرین ، و وسیع خیلی دلنشیں رسم نموده ، و خواننده را علاوه بر تبدل اخلاق از سوانح تاریخی و واقعی شیرین خیلی محظوظ و متذمذ مینماید . حکایاتش درکمال شیرینی ، و عباراتش درمنهای سادگی ، و بیساختگی گویا سهل مفهوم است . هم حاوی ادبیات ، و هم دارای عواورات و اصطلاحات مرrogة زبان فارسی است ، بزرگترین محسناش آنکه آگرچه از پیرایه های رمانی خالیش نتوان گفت ، ولی غالباً حکایاتش را موهم صرف هم صور نتوان نمود

(حاجی بابا) اواین رمانیست که با تباين و اختلاف مذاق شرق و غرب بسبک و سیاقی نوشته شده که هم شرقیان را مروع ، و هم غربیان را مطرب واقع شده ، و نیز بالسن مختلفه ترجمه نموده اند

نسخ قلمی (حاجی بابا) که در ایران دستیاب شده غالباً مدقی بر مختصر اختلافات عبارتی میباشد ، و این معین است که در تابع از سخن اصل حروفی غلطی کرده اند ، چه اختلافاتیکه در آنها مشاهده میشود بسیار قلیل است این سخنه که ما تقریظ بر او مینویسیم باشد سخن مقابله ، و اغلاظ عبارتی آن تصحیح شده ، در سخن موجوده بونی از عبارات موجود است که هیچ معنی از او فهمیده نمیشود ، با دقت فراوان نام نهانص آن را درفع نموده با کمال و توق صحت آن را تصدیق مینماییم

علاوه ، این سخنه بر سائر نسخ دو مزیت بزرگ دارد اول - کامل است ، بعضی سیاحت ایگستان (حاجی بابا) را هم دارا

میباشد، این حصه ابداً در نسخ فارسی دیده نشده، و در انگلیسی که بتازگی طبع شده موجود نبست، و در انگلیسی هم این حصه جداگانه بطبع رسیده است، برای تکمیل این کتاب رحیم نزدیک آن را هم متحمل شده، و خیلی در تصحیح آن نیز دقت رفته، و مشترکوشن در آن شده که از سبک و سیاق کتاب خارج نگردد و بعذاق ایرانیان درست آید مریت دیگر آنکه دارای بک صد و اندی نصاوبر بسیار ممتاز مناسب است که ابداً در نسخ فارسی دیده نشده، فقط در بعضی از طبعهای انگلیسی نصاوبر جنده دیده میشود در جمع نوون این نصاوبر منابه نیز خیلی دقت رفته و سلیقه بخراج داده شده، این طبع حاجی بابا در سه مجلد مرتض شده است

همان ایامیکه این سخه ذیو طبع بود معلوم شد که (آشیانک سوسایتی) به تصحیح جناب خواهت اصحاب افتخار کردن دیگر نمی‌نماید، فلات سکرتوی بوردا آف اکرامتر (که سالها در کرمان نهاینده دولت خویمه انگلیس بود) و فارسی را نیکو صحبت نمیدارد، و خوب میفهمد، و بدقايق این زبان شیرین درست واقف است، و میتوان گفت در انگلیسان فارسی دان هندوستان کنز کسی زبان فارسی را هائند ایشان نمیدانند) رسانیده و حکم بطبع داده بود، و برخی تشریحات لفظی را هم با صفحه در زبان انگلیسی عوده آمد، چون دقت مصحح زیاده در این بوده که از سخه که در دست داشته نجاوز نه نمایند، ازین دو برخی اغلاط تحریری که در اصل نسخه بوده در او نیز مانده است، علاوه بر این چون در مطبوع طبع شده که فارسی دان ابداً در او نبوده سخنها نیز خیلی در او تصرف کردند، و در بعضی مقامات معنی عبارت درست مفهوم نمیشود، یعنی همان قسم مانده که در نسخه اصل بوده است

با این همه میتوان گفت که بهترین نسخ را جناب افتخار کردن (دی.می فلات) بدست آورده و خیلی هم رحیم نزدیک آن کشیده است، این

کتاب که (آشیانک سوسائی) طبع نموده دارای تصاویر بست و سیاحت اروپای حاجی بابا را هم که جلدی عایحده بوده دارا نگذاشد درین مقام بخاست عنوانی که در رسالت مطبوعه (آشیانک سوسائی) دیده شده از وظائف اسماحت تشریح ورفع شهره آن را دیدم . چون نظر بمعنی بعض از پیروان فرقه باب حناب لفقت کردن (دی - سی - فلات) و نیز دو بعضی رساله های دیگر بخی از سیاحان و ارباب داش انگلیس مرحوم سید جمال الدین اسد آبادی هدایت المعرفه به شیخ جمال الدین افغانی را از رؤسای مایه قلمداده ، چنانچه دو دیباچه کتابیکه آشیانک سوسائی طبع و در انگلیس نوشته شده براین امر تصریح وفقه است . واژن بیان هیچ الزامی بر آنها وارد نیست . چه هر قسم باشان معرفی شده آنان نیز نوشته اند ، ولی چون نگارنده از عقاید مرحوم سید جمال الدین (که میتوان در داش و سیاست و تقوی و تحریج مایه خفر اهالی آسیایش گفت) نیکو واقع با کمال و نوق مینویسیم . مرحوم سید جمال الدین صربی تمدن بود و طایفه بایه دشمن تمدن اند . سید جمال الدین قاطع موهمات بود و فرقه بایه خالق موهومات اند . سید جمال الدین حلاه دهنده عقول . و صیقل زنده خیالات . و آراد نماینده افکار بود . پیروان باب عکس و ضد او را خواستگاراند . سید جمال الدین در یکی از مراسلات خود که به نگارنده نوشته و اینک موحد است چنین مینویسد : -

(طایفه بایه که مصدق بپلوان پیهاند صد سال پیشرفت اقدامات ساسنidan ابران را در ترقیات ملکی و ماقی غلب اداخته ، چرا که امروزه هر کس هر حرف میبد بحال ملک و ملت بزند ، و سخنان صحیح نشیده بگوید . جاهلانه استیش را باین گروه میدهند . و آن بچاره را از پی در می آورند)

علاوه در رسالت که (رد بیچریه) نوشته و در هند و ایوان مکرر نضع و سیده آن مرحوم فرقه بایه را خیلی زشت و خشن گفته ، و

محرب اخلاق و هادم ارکان سیاست و دیانت ایرانیان نوشته ، و این رساله
نژد هر کس موحود است

بلی این طایفه حدیث حلق الموهومات در فرس عامه و مردمانه بی علم
حرقی جد اختیاره عوده‌اند . که یکی انتساب رحال با داشت بزرگ
مروف است و پیروی خود بس از مرگشان . دوم دعوی براینکه اهالی
مریکا وغیره که بعقل و داشت معرفه‌اند متابعت مذهب آنها درآمده با این
مسئلیات بعضی اهاطی‌های عوام فریباده را هم ضریب در تقریرات خود مینهایند ،
معصود این است داشتنه نسبت با بیکری بدانشمند نا سیاسی مانند مرحوم
سید حمال الدین دادن انصاف را شهید کردن است . و بر عالم و قاضی مانند آن
مرحوم طلم و سنه بالآخر ازین متصور نیست که او را به پیروی موهومات
معاقله یعنی فرقه بابیه منسق نهائیم .

حمال الدین الحسینی (مؤید الاسلام)

عمره دیعث الثاني سنہ (۱۴۲۴)

فهرست مجلدات ثلاثة حاجی بابا

﴿ عرض داشت مخصوص ﴾

گفتار	۱ - در ولادت حاجی بابا	•
	۲ - در اولین سفر حاجی بابا و اسارتیش بدست ترکانان	•
	۳ - بکار آمدن اسباب دلایلی حاجی بابا در اسارت	•
	۴ - تدبیر حاجی بابا در ریودن کلاه نجاه اشرفی عثمان آغا را	•
	۵ - دزدی حاجی بابا و ایله‌گار وی بزاد و بوم خویش	•
	۶ - در بیان اسرا و غنایمکه بدست ترکانان از اصفهان افتاد	•
	۷ - در سلوک مهر آمیز حاجی بابا با ملک‌الشعراء	•
	۸ - نجات حاجی بابا از دست ترکانان و گرفتاریش بدست ایرانیان	•
	۹ - سقائی حاجی بابا در خراسان از روی ناجاری	•
	۱۰ - در کنگاش حاجی بابا با خویش و قلبان فروشی او	•
	۱۱ - سرگذشت درویش صفر و دو نفر رفیق او	•
	۱۲ - دریافت حاجی بابا که دنیا دار مكافات است	•
	۱۳ - پرون آمدن حاجی بابا از مشهد و مداوای درد کر او	•
	۱۴ - برخوردن حاجی بابا بچاباری که بطهران میرفت و	•
	۱۵ - ورود حاجی بابا بطهران و رفتن به خانه ملک‌الشعراء	•
	۱۶ - تدبیر حاجی بابا برای استقبال خود و گرفتاریش	•
	۱۷ - رخت نوشیدن و بشکلی دیگر بدبدار شدن حاجی بابا	•
	۱۸ - ورود ملک‌الشعراء بطهران و جگونی سلوکش با حاجی بابا	•
	۱۹ - درآمدن حاجی بابا بخدمت حکیم باشی و اولین خدمت او	•
	۲۰ - فریق حاجی بابا دو حکیم را	•
	۲۱ - جگونی نهره دوای حکیم فرنگی در دربار	•

- گفتار ۲۲ - مواجب خواستن حاجی بابا از حکیم باشی و چگونگی آن
 ۲۳ - ملاقات حاجی بابا از حال خود و باکسالت نهاد بعشق مبتلاشدن
 ۲۴ - اولین ملاقات حاجی بابا با زینب و کیفیت آن
 ۲۵ - ملاقات عاشق و معشوق بار دیگر و نعمه سرانی حاجی بابا
 ۲۶ - گفتن زینب سرگذشت خود را با حاجی بابا
 ۲۷ - تدارک حکیم باشی برای مهان شاه
 ۲۸ - پذیرائی پادشاه و پیشکشی‌ای حکیم باشی و چگونگی آن
 ۲۹ - تفصیل نهار خوردن شاه و واقعات بعد از آن
 ۳۰ - رقابت شاه با حاجی بابا و ریومن معشوقه او را
 ۳۱ - اندیشه حاجی بابا بجهة جدائی زینب و حکیم شدنش
 ۳۲ - در آمدن حاجی بابا بخدمت دولت و نستیجی شدن او
 ۳۳ - شمولیت حاجی بابا در اردوی شاهی و دخوش بخدمت دولت
 ۳۴ - شمعه از ظلم ملازمین دولتی در هنگام مأموریت
 ۳۵ - رسیدن حاجی بابا بهمه و وکیل نستیجی گری
 ۳۶ - جوان مردی حاجی بابا در باره زنی از ارامنه
 ۳۷ - سرگذشت یوسف ارمنی و صبریم
 ۳۸ - بقیه سرگذشت یوسف ارمنی و سلوک حاجی بابا با او
 ۳۹ - در اطمینان دادن حاجی بابا یوسف ارمنی
 ۴۰ - در سلوک حاجی بابا با روئای خود
 ۴۱ - حله ایرانیان بر لشکریان روس و نامردی نامرد خان
 ۴۲ - بازگشت حاجی بابا به اردوی سلطانیه و دروغ پردازی او
 ۴۳ - وقوع واقعه هولناکی که حاجی بابا را در بدر ساخت
 ۴۴ - ملاقات حاجی بابا با یکی از دوستان قدیم خود در راه
 ۴۵ - بست نشستن حاجی بابا و دفع ملالش از شنیدن قصه درویش
 ۴۶ - تقدیس فروشی حاجی بابا و آشنا پیش با محمد گزگ

- گفتار ۴۷ - آگاهی حاجی بابا که درویش بی نواساخته و نجاش از بست «
- ۴۸ - رفتن حاجی بابا با صفوان و مقارن ورود وی رحالت پدرس «
- ۴۹ - اطلاع حاجی بابا بهیرات بدر و سو،طن وی به بعضی «
- ۵۰ - تدبیر حاجی بابا در یافتن پول بدر و چگونگی حال طاس گردان «
- ۵۱ - کرامت طاس و خیال حاجی بابا بعد از یافتن پول «
- ۵۲ - وداع حاجی بابا با مادر و همراهیش به یکی از ملایان «
- ۵۳ - تدبیر ملا نادان دو اندوختن مال و منال «
- ۵۴ - دفتر داری حاجی بابا در متنه خانه «
- ۵۵ - ملاقات حاجی بابا با عثمان آغا که او را مردہ انگاشته بود «
- ۵۶ - پوشانی اوضاع ملا نادان از نکبت حب جاه و محرومیت «
- ۵۷ - در وقوع واقعه غربی که در حمام حاجی بابا را رخ داد «
- ۵۸ - تیجه قضیه خطرناک حاجی بابا و بخیر گذشت «
- ۵۹ - جلوه نکردن حاجی بابا در درستکاری و سرگذشت ملا نادان «
- ۶۰ - تدبیر حاجی بابا و ملا نادان برای استفال «
- ۶۱ - کشیدن ملا نادان سزای حاجی بابا را «
- ۶۲ - شنیدن حاجی بابا واقعه حمام و چگونگی حال ملاباشی را «
- ۶۳ - گرفتاری حاجی بابا و خلاصی او از بوکت کردن «
- ۶۴ - رسیدن حاجی بابا بینداد و ملاقات وی با عثمان آغا «
- ۶۵ - تجارت حاجی بابا و مهر نا پایداری بدل دختر عثمان آغا افکندن «
- ۶۶ - بسوداگری رفتن حاجی بابا باستانبول با عثمان آغا «
- ۶۷ - تدبیر حاجی بابا دو گرفتن زن شیخی را از کبار «
- ۶۸ - ملاقات حاجی بابا با شکر لب و ترتیب ازدواج ایشان «
- ۶۹ - بزرگ شدن حاجی بابا از چپو قیچیگری «
- ۷۰ - خود نهائی حاجی بابا و شکر آپیش با شکر لب «
- ۷۱ - بروز تذویر حاجی بابا و طلاق دادن شکر لب را «

- گفتار ۷۲ - جستن چاره برای انتقام و شرح حال میرزا فیروز
- ۷۳ - اطمینان دادن سفیر به حاجی بابا و خدمات او بسفیر
- ۷۴ - آغاز سر شناسی حاجی بابا و فائدہ وسادش به سفیر
- ۷۵ - نوشتن حاجی بابا تاریخ اروبا را و برگشتن او نزد سفیر ایران
- ۷۶ - در پذیرائی ایامچی فرنگ در طهران
- ۷۷ - مورد التفاک صدور اعظم شدن حاجی بابا
- ۷۸ - اعتبار حاجی بابا و منقول نظر عتابت و زیر شدنش
- ۷۹ - وداع بد بخت حاجی بابا را و مسافرتش بدیار خود با مرتبه بزرگ
- ۸۰ - رفع نکت و اقبال حاجی بابا و با فرمان پاسفهان رفق او
- ۸۱ - پسندیدن حاجی بابا غلامانی چند را برای هدیه پادشاه انگلستان
- ۸۲ - تبیان خیال ایرانیان و انگلیسان در باوره غلام و کنز
- ۸۳ - دستخط شاهنشاه و بانوی حرم بنام پادشاه و مملکه انگلستان
- ۸۴ - بار یافتن حاجی بابا و سفیر انگلستان بحضور شاهنشاه ایران
- ۸۵ - حرکت سفارت از طهران و ثبوت حاجی بابا لیاقت خود را
- ۸۶ - حرکات سفیر در ارض روم و تلاقی او با پاشا و رفتن با اسلامبول
- ۸۷ - هدیه کنزی به میرزا فیروز و بیان حال قید آن
- ۸۸ - روانگی سفارت از اسلامبول بشام و سوار شدنشان به جهاز
- ۸۹ - ملاحظه وضع نخته بندی جهاز و فرق یعن نجوم و هشت
- ۹۰ - رسیدن سفیر بهالتا و قرنطینه او و تاراضی دی
- ۹۱ - بیان وضع جهاز و نخته بندی او و وزحات خود را در اختیار نمودن آداب انگلیسان
- ۹۲ - گذشتن جهاز سفیر از جبل طارق و بیان بونی حالات
- ۹۳ - رسیدن سفیر به بندر (پلامونه) و ملاحظه شهری از شهرهای انگلستان و فرق یعن بک هوتل و کاروانسرا
- ۹۴ - ملاقات سفیر با حاکم (پلامونه) و طعام خوردن با یکدیگر

- گفتار ۹۰ - ملاحظه ایرانیها کالسکه های پستی و نسجت شان و خیالات حاجی بابا در باره سفير انگلستان
- ۹۱ - ورود سفارت در (باهه) و تزدیک شد شان بلند و بیان حاجی بابا حالات سفر وا در یکی از مجالس مهانی انگلیسی
- ۹۲ - سلوک ایرانیها در لندن و یکی از امرا را دوکتر خیال کردن
- ۹۳ - حالت ایرانیها در شب اول ورود بلند
- ۹۴ - ملاقات سفير ایران با صدر اعظم انگلستان
- ۹۵ - ملاقات سفير ایران با پادشاه انگلستان و بیان کیفیات آن
- ۹۶ - ملاقات سفير با پادشاه و پیشستی او و معرفی همراهان خود
- ۹۷ - دسم و رواج ملاقات انگلیسان و شرح حال چند قفر از تجارت هندی
- ۹۸ - ذکر حال کنیزی و بوشاییدن لباس انگلیسی با رو بند بر او
- ۹۹ - ملاقات سفير ایران با ملکه انگلستان و تقدیم عدا ایای شاهانه بدیشان
- ۱۰۰ - دشواریهای مراسم و آداب لندن برای ایرانیان
- ۱۰۱ - وضع افتتاح شورای ملی انگلستان و حرکات برخی انگلیسان و تعریفات حاجی بابا
- ۱۰۲ - دعوت سفير ایران و تقدیم زناف بو مردان و جگویی شراب خواریشان
- ۱۰۳ - شرکت سفير ایران در مجلس رقص انگلیسان و کیفیت حالت حاجی بابا در آنجا
- ۱۰۴ - عاشق شدن سفير بزاف مغنه و رفتش به تماشاخانه
- ۱۰۵ - گفتگوی حاجی بابا و سفير با زنان انگلیس بطریق غاط
- ۱۰۶ - ملاقات سفير با زنان انگلیسی و بدست افتادن خطوط آن
- ۱۰۷ - بیان دروغین انگلیسان و دوسق حاجی باما با شخص تازه و کیفیت خاندان هاک

- گزار ۱۱۳ - رفتن حاجی بابا در خانه مستر هال و نکلم آن شخصی
- ۱۱۴ - رفتن حاجی بابا بکلیسا و چگونگی آن
- ۱۱۵ - رفتن سفير در وزارت خانه هند و چگونگی آن
- ۱۱۶ - خیالات ایرانیان درباره انگلستان
- ۱۱۷ - طعام خوردن حاجی بابا با انگلستان
- ۱۱۸ - کدورت سفير از حاجی بابا
- ۱۱۹ - رفع کدورت سфер از حاجی بابا
- ۱۲۰ - تهاتنا مودن سفير و حاجی بابا نویخانه انگلیس، عبره را
- ۱۲۱ - احتمایار اصول صحبت و آداب انگلستان و سنجیدگی حاجی بابا در تفت
- ۱۲۲ - افسای رشوت گرفتن سفير و هراها ان
- ۱۲۳ - بخشم آمدن حاجی بابا و نوشتن خط به انگلیسی
- ۱۲۴ - ملاقات ولیعهد انگلستان با سفير
- ۱۲۵ - تکرار واقعات شب گذشته و آنچه دیده بودند
- ۱۲۶ - مراجعت سفير ایران و ملاقاتش با يكی از امرا
- ۱۲۷ - ملاقات يكی از كشیدمان انگلیس با سفير ایران و چگونگی آن
- ۱۲۸ - وقوع تماشای بزرگ در خیابان لندن و كیفیت آن
- ۱۲۹ - خیالات سفير ایران درباره زمان انگلیسی
- ۱۳۰ - کش مکش فربدون دلاک و رشوت گرفتن راهداران انگلیس ارا
- ۱۳۱ - آخرین ملاقات حاجی بابا با خاندان هال و شرکت او در
یکی از مجالس هرسوسی آنها
- ۱۳۲ - فرستادن سفير هراها خود را از طریق اسلامبول و
پیامات حاجی بابا
- ۱۳۳ - رسیدن مسافرین فرنگ به طهران و ملاقات حاجی بابا
با شاه و خانمه سرگذشت آن

فهرست تصاویر حاجی بابا

در جلد اول)

نفعه	صفحه
۱	تصویر حاجی بابا
۲	۱۰ ملاقات (بوجران برسک) در (نوقات) با دوکن ایتالیانی در بین حاجی بابا
۳	۱۲ دادن حاجی بابا کتاب خود را به (بوجران برسک)
۴	۱۴ حسن دلاک پدر حاجی بابا و دکان سر توانی او
۵	۱۸ پرون آمدن حاجی بابا از اصفهان با اسباب دلایل برای سفر
۶	۲۰ شرکت حاجی بابا در قافله خراسان و رجز خوانی جاآش
۷	۲۶ اسیر شدن حاجی بابا و عثمان آغا بدست ترکان
۸	۲۸ از دست رفتن کلاه بجاه اشرفی عثمان آغا
۹	۳۲ فصد کردن حاجی بابا باورا و بدمیں بهانه دیدن کلاه بجاه اشرفی عثمان آغا را
۱۰	۴۲ گرفتار شدن چند نفر در کاروانسرای اصفهان بدست ترکان
۱۱	۴۴ دریافت نمودن ارسلان سلطان حالات اسیران را
۱۲	۵۰ بیان کردن ملک الشعرا قصه خود را به بجای حاجی بابا
۱۳	۵۸ فرار حاجی بابا از چنگ ترکان و اسارتی بدست ابرائیان
۱۴	۶۶ سفاری حاجی بابا در خراسان
۱۵	۶۸ مشک گردانی حاجی بابا در جلو ارگ حکومی خراسان
۱۶	۷۶ قایان فروشی حاجی بابا در خراسان و گرفتاری او
۱۷	۷۰ عاشق شدن پسر لوطی باشی شیراز و خط نویساندن او
۱۸	۷۸ کشتن میمون و سوزاندن و گرفتن خاگستر اورا برای حادو و سحر

- ۷۸ ۶۹ مارعه حکیم و دروش سر دوا و دعا بر مالیں بیور
- ۷۹ ۸۰ چوب خوردن حاجی ماما بواسطه تقاض او در قلبیان فروشی
- ۸۰ ۸۱ داع کردن حاجی ماما را در سمعان بوای علاج درد کر
- ۸۱ ۸۲ درویش شدن حاجی ماما و مرکه گیری و شبئی الامی او
- ۸۲ ۸۳ تراشیدن علی صقال سرخر هیزم فروش را دررد خایمه
- ۸۳ ۸۴ رسیدن قاصد ملک الشعرا بمحاجی بابا و خوامدن خطوط اورا
- ۸۴ ۸۵ منارعه چپار و رارع و دلال ما حاجی ماما بر سر اس
- ۸۵ ۸۶ ملاقات حاجی ماما پس از اسارت ما ملک الشعرا در حاده او
- ۸۶ ۸۷ فریهنه حاجی ماما حکیم فریگی را و گرفتن حب او او
- ۸۷ ۸۸ سیار حکیم ناشی ه حاجی ماما برای گرفتن حب حکیم فریگی و نار
- ۸۸ ۸۹ حاجی بابا حکیم برای حل اشرفی از او
- ۸۹ ۹۰ کلکاش در دربار شاه من ماب استعمال حب حکیم و خوراندن
- ۹۰ ۹۱ حکیم ناشی حب مذکور را مدرماریان
- ۹۱ ۹۲ او لین ملاقات حاجی بابا باریب از بالای مام
- ۹۲ ۹۳ ملاقات حاجی ماما باریب در اندرون حکیم و شراب خوردن و
- ۹۳ ۹۴ سارندگی و نوارندگی آها
- ۹۴ ۹۵ ورود حاتم باندرون و ملاحظه و سع و کنک خوردن ریب
- ۹۵ ۹۶ رفتن پادشاه باندرون حکیم وصف آرائی رمان و پسندیدن زینه را
- ۹۶ ۹۷ رفتن ریب از اندرون حکیم قصر ساعده
- ۹۷ ۹۸ حکیم شدن حاجی ماما و نکان دادن سهی که از اس افتاده بود

» فهرست جلد اول حاجی بابا «

صفحه گفتار

۱	عرض داشت غصوص
۱۰	۱ - در ولادت حاجی بابا
۱۹	۲ - در اولین سفر حاجی بابا و اسارتش بدست ترکانان
۲۷	۳ - بکار آمدن اسباب دلایل حاجی بابا در اسارت
۳۱	۴ - نهادیر حاجی بابا در ربودن کلاه نجاه اشرفی عثمان آغا
۳۶	۵ - دزدی حاجی بابا و ایله‌گار وی بزاد و بوم خویش
۴۴	۶ - دو بیان اسرا و غنائمیکه بدست ترکانان از اصفهان افتد
۴۹	۷ - در سلوک مهر آمیز حاجی بابا با ملک الشعراه
۵۵	۸ - نجات حاجی بابا از دست ترکانان و گرفتاریش بدست ایرانیان
۶۱	۹ - سقائی حاجی بابا در خراسان از روی تاجاری
۶۶	۱۰ - در کنگانش حاجی بابا با خوبی و قلیدان فروشنی او
۷۰	۱۱ - سرگذشت درویش صفر و دو هر رفیق او
۷۴	۱۲ - در یافتن حاجی بابا که دنیا دار مكافات است
۸۷	۱۳ - پرون آمدن حاجی بابا از مشهد و مداوای درد کر او
۹۴	۱۴ - بر خوردن حاجی بابا بچایاری که بطهران میرفت
۹۷	۱۵ - ورود حاجی بابا بطهران و رفتن بهخانه ملک الشعراه
۱۰۰	۱۶ - تدبیر حاجی بابا برای استقبال خود و گرفتاری او
۱۰۴	۱۷ - رخت نو پوشیدن و بشکلی دیگر بدیدار شدن حاجی باما
۱۰۷	۱۸ - ورود ملک الشعراه بطهران و جگونگی سلوکش با حاجی باما
۱۱۱	۱۹ - در آمدن حاجی باما بخدمت حکیم باشی و اولین خدمت او
۱۱۶	۲۰ - فریضه حاجی بابا دو حکیم را

صفحه گفتار

- ۱۲۹ - جگونگی نجربه دوای حکم فرنگی در دربار
- ۱۳۰ - مواجب خواستن حاجی بابا از حکم باشی و جگونگی آن
- ۱۳۱ - ملات حاجی بابا از حال خود و باکسالت بعضی مبتلاشدن او
- ۱۳۲ - اولین ملاقات حاجی بابا با زینب و یکی بیت آن
- ۱۴۱ - ملاقات عاشق و معشوق بار دیگر و نفعه سرانجام حاجی بابا
- ۱۴۲ - گفتن زینب سرگذشت خود را با حاجی بابا
- ۱۴۳ - تدارک حکم باشی برای مهانی شاه
- ۱۵۱ - پذیرائی پادشاه و پیشکشی ای حکم باشی و جگونگی آن
- ۱۵۷ - تفصیل نهار خوردن شاه و واقعات بعد از آن
- ۱۷۱ - رقابت شاه با حاجی بابا و ریودن معشوقه اورا
- ۱۷۶ - اندیشه حاجی بابا بجهة حدایی زینب و حکم شدنش
-

۵۰) عرضه ایشان مخصوص

سوردت کاغذ سیاح انگلیسی «براجیران چرچ»

که به کشیش سفارت اسوج رسورند دو کفر

«فندگروین» در استانبول نوشته است

— — — — —

(«اندای کشیش ف پشوای سفارت اسوج در استانبول مطالعه فرماید»)

—————

از وصول هر رضه کسیکه شاپد گرده وجودش هم در ذهن عالی هانده،
ونامش نیز از خاطر مبارک محو شده، هر آینه معجب خواهد شد. ولی
هرگاه بلوح خواطر مراجعت شود (والعہدة على القوة الحافظة) شصت سال
پیش سیاسی انگلیس گاه بگاه در مجال افادات سرکار استفاده مینمود،
و منظور نظر خاص گردیده بود. هرگاه از روی النفات ملتقت شود
خواهد دانست که کبست این کتاب را با کمال گستاخی دیباچه اش را بنام نامی
سرکار مطریز ساخته. البته در اینصورت متحمل مطالعه آن میتوانید شد.

در آن زمان معروضه اوقات شریف بخوبی و تدقیق الاف بای
مسهاری مصربیان مصروف. و میتوانم گفت که هم مبارک بترتیب و تنظیم
در ر شاهواری معطوف بود. که غواص فکرت عالی از بخار معانی دامن
دامن در در کنار آورده، و اکنون بنام کتاب «مویان خوبی» مردم
شکستی ظاهر و باطن آثار عتبه جویان گردیده است، بازها بداین
آندیشه بوده و هست که خبلی (گردنم زیربار منت تست) بمحمه اوقات عزیزی

که باعث تصدیع شدم، و با آن مشاغل مهمه بتطویلات لاطایل مشغولتات نمودم، علی‌الخصوص در آن شب مهتابی که درسخوارخانه اسوج بر روی صفة ابوان والیده بودیم، و دیده بمنظره وسیع با شکوه شهر استانبول و لگر انداز آن دوخته، صحبت‌هایی که در باب معیشت و آداب سکنه خارق العاده آنجا بیان آمد هرگز فراموش نمی‌شود.

اگر بتکرار سخنان آشپز جسارت رود معمورم دارید، که بحکم اهمیت موضوع هنوز همه وا در خاطر دارم. می‌گفتید «هنوز هرچیز سیاحی در ماده عادات و رسوم اهل شرق چیزی نوشته، و کیفیت وا جوان نکاشته که مفید فائدہ بحال من باشد» و در حقیقت سیاحان عموماً در سفر نامه‌ای خود مقصود دعواهای بی‌ینه و دلیل شده‌اند، که رؤس هیچیک از آنها را نایکدیگر مناسب و ربطی نیست، بلکه اکثر بشرح حال ذاتی خود پرداخته‌اند. رأی ما هردو این بود که در میان کتابهای افسانه که در این باب نوشته شده بهتر از همه «الف لیله» است که عادات و رسوم شرقیان را چنانچه باید بجسم کرده. ثبوتی بهتر ازین چه، که مؤلفش خود اهل شرق زمین است. می‌گفتید «اگرچه آن کتاب را بخوبی فرنگی ترجمه، و حشو و ذوالدش را بقدر امکان دور و بخیالات ما نزدیک ساخته، با این همه کم‌کمی است آنرا بفهمد؛ مگر اینکه سالها در مشرق زمین مانده و با اهالی آنجا آمیزش کرده باشد»، پس جلدی از آن کتاب را علی‌العمیا کشودید، حکایت سه قاندر درآمد. گفتید «در این حکایت می‌گوید (امینه) بجهانی بخورد او را اشارت کرد، و حال با زنیل خویش همراهی او نمود، تا بدرو خانه بسته رسیده دو بزد. مردی ترسا باریش سفید بلند در باز کرد. (امینه) بی آنکه لب بسخن گشاید، نهدی هشت وی نهاده ترسا برگشت، و بعد از دقیقه چند شیشه بزرگ نراب (یعنی بی‌اورد)، پس بدینگونه تحقیق فرمودید که «چون ما مدنهایا در عمالک غیرانی ماده، میدانیم، که در اکثر شهرهایش

آشکارا شراب فروختن غدیر و اگر شراب باشد در نزد تو ایافت است، و آنانهم بمسایع آن بنهان میفروشنند. اما اگر بلک فرنگی ب سابقه ایحکایت را بخواهد چیزی از آن نمی فهمد، بلکه متنظر خواهد بود که از ذر کاسه چه بیرون آید، و حال اینکه در این حکایت جز گذارش چیزی دیگر نبست.

من گفتم « باعتقادم اگر بلک فرنگی بخواهد از حقیقت آداب شرقیات نشأه راستین بکشد، که مشتمل باشد بر انقلاب و تصاریف ایام زندگانی یکی از ایشان، و اعتقاد آن از درباره سیاست مدن و تدبیر منزل و توکل و تفویض شالن بقدر حدود در توفیر مال و سبب جاه و جلال و کوشش و ورزش و رقابت و غیرت آنچه داشت بوقار و کردار صوری و معنوی ایشان مددخایی قابل است، شاید بهترین دست آویزان باشد که، واقعی و حکایتی بسیار منعماق بطرز زندگانی، چندانکه برایمی اثبات اختلاف حالات و مراتب جماعتی از ایشان کافی باشد، فراهم آورد. و پس از این سرگذشتی سازد بیکدیگر مربوط، مانند کتاب (ویل بلاس حکیم نوساز) که آئینه احوال حقیقی فرنگیان است».

شما منکر اعتقاد من بودید که، این امری است محال، و هر گنبد بلک فرنگی اگرچه تبدیل دین هم بکند چنانچه (مسیو دی بانیوال) و جهی کردند، و خیرگی هم دیدند، بازمانند بلک شرق خالص بدقتائق و نکات رسوم و عادات ایشان چنانچه باید مستحضر نتواند شد. و برای تأکید و تقویت، مدعی آن بودید که، نه تربیت انسان، و نه ضرور فرمات، و نه فضل و دانش، هیچ بیگانه را هر که باشد، در هیچ امر، هر جا باشد، در دانستن زبان استاد نمی سازد، و بجاییم بومیش نمیتوان گذارد. هرچه بکند، باز هم در لغت از لغات تغییر اصطلاح یا اینکه در نکته از نکات صرف و نحو آن زبان خطای فاحش خواهد کرد. آری اگر یکی از اهل مشرق در توسل و تأدیب بسلیمانی فرنگان مألوف و مأنوس گردد، و سرگذشت

زندگانی خودوا جزف و کلی از آغاز تربیت تا انجام عمر بتواند بطریق فرنگان بنویسد، آنوقت جای امید آن هست که دامن متصود ما بچشک آید.

قصد ما با این این سخنانرا در گنجینه خاطر مخزون همی داشتم، و چون مدت زمانی در مشرف زمین اقامت کردم، و دیده و سنجیده های خود را ضبط نموده، از امکان این امر هیچ نویسید نبودم، که روزی یکی از شرقیان به خورم که سرگذشت خود را جناحه باید نوشته باشد، یا اینکه به ترتیب صحیح نقل کند. تا سروشته بدستم آید، و فرام آوردهای خود را بدان خصم و بصورت کتابی در آدم. من بازه دسوم و عادات اهل شرق را، که ایندر بنظر عامه فرنگیان ناپسند مینهاید، ایندرها منکر نبودم، چه آنها را بجسم نسخه تانی عادات و دسوم دیرینه خودمان مینگریسم. فی الواقع کدام فرنگی این عبارت انجیل را که میگوید «کسانیکه پامن در بیکوقت دست بکار برد» فراموش تواند کرد عادت غذا خوردن اهل شرق را بادست. و همکاری چندین تن را با یکدیگر از ایشان فرا آوردم. با اینکه همه کس میداند من هیچوقت تغیر از کارد و چنگال نداشم، اما هر گاه با یکی از دوستان شرق غذا خوردم، و این عادت که بسیار طبیعی است بکار بدم. خود را یکی از گواهان زنده عادات دیرینه و مدلول صحیح کتابیکه بهروزی ما بدان وابسته است می پنداشم. و چون یکی از ستم دیدگان ایوانزا می شنیدم که آه و ناله کشان می گفت «جه خاکستر بو سر باشم» نه تنها این تعبیر متداول ایوانزا مضمحلت می شمردم، بلکه ب اختیار مطابقت و موافقت او بعباره توراه بنظرم می آمد.

جز این تسلیم دارم عادت اهل شرق تغییر پذیر نیست، و این سخن از شما بمن یادگار است. ولی هر قدر تغییر پذیر نباشد، باز برای اثبات ادای مطالب خود میگویم، که مانند تقوش مسینه آلات هر قدر نیک هم نگاه داشته شود، باز هم از کنتر استعمال در جایی از آن فرسودگی و سایه‌گی نمودار خواهد شد. اگر به این عبارت ادا توان کرد. میگویم. که درجه محبت و مهر باقی که

در اهالی منطق است دو غربیان یافت نمی شود . و بسب همین کیفیت ، من کار و کردار ایشان را خیلی شبیدنی و دیدنی دیدم . و از تائیو آن شوق در من پدید آمد ، که این معنی را مدیتران هم بفهمام . جونانکه سیح چون منظره نیک بند . خواه نقش باشد یا نباشد . نیک باید نقشه آنرا شبیده تا بدیگران بخوابد . من نیز از آنچنان که

درینه آدم از چنین بوسنان * نهی دست و قلن و دوستان با این تخفه خبر . که بترجمانیش اظهار فضی در نزد یاران کردم بعدها (والعذر عند کرام الناس معمول) معدودت بخواهم . چه سرم از سودای این شوق . چنانچه قیاس نتوانست کرد بود . کمال شادی و شف مرا قبص نوانید کرد که . بعد از اندک زمان کف کلوی با شما بازگل - مان برگشته . دیدم دولت ما فرستادن سعیری بدر بار ایوان ناچار شده و مرا همراهی آن نامرد کرده است . آنچه دلم در طابش می - بینم .

پران . چه ایوان ! پاییگاه موهوی جاه و حلال خاور زمین . جایگاه نعراییے کل و بابل . دهواره صردی و مردمی . سرجشمه پاک و سوم . کش اهل شرق . چون وصول آرزوئی که ساها سودای آنرا در دمایی پنجم در حیز حصول بود نه چندان شدمان بودم که وسیع در نماید . از آنهمه مملک و مملک که باستی به بیم . همان خیالی خواب صفت داشتم ، و بدانست حجه سفر خود را سفری راسین می بنداشتم .

میورد در چه اکوی تو هوای سفرم * خبر ادبی ندازم که رمین می سپرم ره کوی تو نداشم ز کھاتا بکھاست * اینقدر هست که نازیجه دست قدم بعد راه اخیری . مثل زن فراسوی در حرم صادق آمد . که خیلی ایم و بیش نداشت . که در وقت و داعم التمس کرد - بیکی از دوستان او . که میگفت در هندوستان است . سلام رسانم . محجب ایکه من دوست او را در دماغه امید افریقا یافتم .